

۶۴	شماره چاپ	جمهوری اسلامی ایران	دوره نهم - سال اول
۶۰	شماره ثبت	مجلس شورای اسلامی	تاریخ چاپ ۱۳۹۱/۴/۶

یک شوری

لایحه تعیین حریم حفاظتی - امنیتی اماکن و تأسیسات کشور

(در اجرای ماده «۱۴۰» آیین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی)

کمیسیونهای ارجاعی

امنیت ملی و سیاست خارجی

برنامه و بودجه و محاسبات - شوراهای و امور داخلی

کشور - عمران - قضائی و حقوقی

تعاونیت قوانین

با اسمه تعالی

شماره ۴۸۱۸۵/۵۴۷۹۹

تاریخ ۱۳۹۱/۳/۲۲

معاونت امور مجلس رئیس جمهور

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۳/۲۱ موافقت نمود:

لوایح مندرج در فهرست پیوست که به مهر «دفتر هیأت دولت» تأیید شده است، در دستور کار مجلس شورای اسلامی قرار گیرد.

محمد رضا رحیمی

معاون اول رئیس جمهور

شماره ۰۸۲۲۳

تاریخ ۱۳۸۸/۳/۱۷

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً، ضمن ایجاد تصویر نامه شماره ۱۲۰۶/۵۴۸۷۱ مورخ ۱۳۸۸/۳/۱۲

معاون اول محترم رئیس جمهور، با عنایت به این که هیأت وزیران در اجراء ماده (۱۴۰) آئین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی موافقت نمودند «لایحه تعیین

حریم حفاظتی - امنیتی اماکن و تأسیسات کشور» موضوع نامه شماره ۲۴۸۱۶/۴۸۲۷۵ مورخ ۱۳۸۱/۹/۲۷ در دستور کار مجلس شورای اسلامی قرار گیرد، خواهشمند است دستور فرمائید مطابق آئین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی، اقدام لازم معمول گردد.

محمد رضا رحیمی

شماره ۲۴۸۱۴/۸۲۷۵

تاریخ ۱۳۸۱/۹/۲۷

حجت‌الاسلام و المسلمین جناب آفای کروبی

رئيس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه تعیین حریم حفاظتی - امنیتی اماکن و تأسیسات کشور که بنایه پیشنهاد وزارت مسکن و شهرسازی در جلسه مورخ ۱۳۸۱/۸/۱۹ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، به پیوست برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

سید محمد خاتمی

رئيس جمهور

با عنایت به این که ایجاد حریم امنیتی با رعایت اصول و استانداردهای حفاظتی برای اماکن و تأسیسات طبقه‌بندی شده کشور و حفاظت این اماکن از

خطرات احتمالی ضروری می‌باشد، لازم است کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی
مجاور اماکن طبقه‌بندی شده که صاحب املاک و مستغلات هستند حریم اماکن
یادشده را رعایت کنند و از طرفی دیگر رعایت حقوق مالکان و صاحبان حق و
همچنین رعایت ضوابط و مقررات شهرسازی لازم الاجراء است. لذا به منظور
رعایت کلیه موارد یادشده لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه تعیین حریم حفاظتی - امنیتی اماکن و تأسیسات کشور

ماده ۱ - به منظور حفاظت اماکن و تأسیسات کشور، اعم از نظامی،
انتظامی و کشوری حریم حفاظتی لازم به موجب این قانون تعیین می‌گردد که
رعایت آن الزامی است. تعریف اماکن و تأسیسات موضوع این قانون، شرایط و
نحوه تعیین حریم، براساس آئین نامه اجرائی این قانون مشخص خواهد شد.
درجات طبقه‌بندی اماکن و تأسیسات موضوع این قانون و میزان حریم
مورد نیاز آنها نیز بنای پیشنهاد دستگاههای اجرائی مربوط، براساس آئین نامه‌ای
خواهد بود که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۲ - کلیه دستگاههای اجرائی موظفند در هنگام احداث اماکن و
تأسیسات مشمول این قانون، حریم حفاظتی لازم را در داخل اراضی طرح یا
پیرامون آن پیش‌بینی نمایند. اجراء طرحهای عمرانی نظیر شبکه‌های انتقال و توزیع
آب، برق، گاز و مخابرات در اراضی حریم حفاظتی - امنیتی اماکن و تأسیسات،

مشروط بر آن که به تشخیص شورای عالی امنیت ملی ناقض امنیت این اماکن نباشد بلامانع و از پرداخت حقوق ارتفاقی به دستگاه ذی ربط معاف است.

ماده ۳- در مواردی که ایجاد حریم حفاظتی مستلزم ساخت و ساز یا اعمال برخی محدودیتها در مورد استفاده از زمین و تراکم‌های ساختمانی باشد، موضوع برای تطبیق ضوابط و اعمال آن در شهرهای دارای طرح جامع به دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران و در شهرهای فاقد طرح جامع یا در مناطق روستایی به مرجع تصویب طرحهای استانی، ارجاع خواهد شد.

ماده ۴- دستگاههای اجرائی پس از تأیید حریم، می‌توانند به منظور تأمین حریم با توجه به وضعیت املاک مجاور، به غیر از روش تحدید حدود حقوق مالکانه اشخاص، حسب موازین قانونی و آئین‌نامه اجرائی این قانون، اقدامات لازم را به عمل آورند.

تبصره - اسکان و اشتغال اتباع بیگانه در حریم اماکن و تأسیسات موضوع این قانون منوط به کسب مجوز از دستگاههای اجرائی مربوط می‌باشد.

ماده ۵- شهرداریها موظفند در صورت مراجعت مالکین اراضی واقع در حریم‌های تعیین شده برای اخذ پروانه، آنان را با ذکر حقوق متعلقه براساس طرحهای شهرسازی مصوب، به دستگاههای اجرائی معرفی نمایند. دستگاههای اجرائی مربوط مکلفند حقوق متعلقه اعلامی را حداقل ظرف مدت دو سال به قیمت کارشناسی رسمی روز پرداخت نمایند.

ماده ۶- دستگاههای اجرائی موظفند در تنظیم بودجه سالانه، اعتبارات موردنیاز جهت ایفاء تعهدات ناشی از اجراء این قانون را منظور نمایند.

- ماده ۷- حریم‌های فنی مربوط به تأسیسات دستگاههای اجرائی و یا طرحهای عمرانی کشور از شمول این قانون مستثنی هستند.
- ماده ۸- آئین‌نامه اجرائی این قانون توسط وزارت‌خانه‌های کشور، دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، مسکن و شهرسازی، جهادکشاورزی و اطلاعات تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

رئیس جمهور

وزیر مسکن و شهرسازی

وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح

وزیر کشور

سوابق

قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

(مصوب ۱۱/۶/۱۳۸۲)

ماده

به منظور بهینه کردن استفاده از فناوریها در امور امنیتی و انتظامی، شورای امنیت کشور موظف است با همکاری دستگاههای ذی ربط نسبت به سیاستگذاری و استاندارد سازی سامانه حفاظتی و امنیتی مورد نیاز سازمانها، ادارات، نهادها و وزارت‌خانه‌ها، اقدام نماید.

قانون منع احداث بنا و ساختمان در طرفین خطوط لوله انتقال گاز

(مصوب ۳۱/۳/۱۳۵۰)

ماده واحده - از تاریخ تصویب این قانون احداث هر گونه بنا و ساختمان در فاصله ۲۵۰ متر از

هر طرف محور خطوط لوله انتقال گاز در خارج از محدوده شهرها منسوج است و در صورت احداث بنا و ساختمان شرکت ملی گاز ایران مجاز است با حضور نماینده ژاندارمری یا شهربانی یا پخنداری اقدام به انهدام آن نماید و هیچ گونه خسارتنی از این بابت به اشخاص پرداخت نخواهد شد.

تبصره ۱ - شرکت ملی گاز ایران مجاز است در مواردی که انتخاب فاصله ۲۵۰ متر مذکور در این قانون را با توجه به مقتضیات فنی و محلی ضروری نداند فاصله کمتری را تعیین نماید.

تبصره ۲ - احداث بنا و ساختمانی که صرفاً به منظور استفاده از دریا باشد در صورتی که طبق تشخیص شرکت ملی گاز ایران موجب خرابی و خسارت نگردد مجاز خواهد بود.

آینین نامه مربوط به نحوه اجرای این تبصره به پیشنهاد شرکت ملی گاز ایران به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

تبصره ۳ - چنانچه اینیه و ساختمنهایی قبل از تصویب این قانون بین حریم مذکور در ماده ۱۱ اساسنامه شرکت ملی نفت ایران مصوب اردیبهشت‌ماه ۱۳۴۷ و حریمهای مذکور در این قانون ایجاد شده باشد و شرکت ملی گاز ایران انهدام آن را ضروری بداند بر اساس ماده ۱۱ قانون اساسنامه شرکت ملی نفت ایران اقدام و خسارت واردہ به اشخاص پرداخت خواهد شد.

قانون فوق مشتمل بر یک ماده و سه تبصره پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز پنجشنبه ۱۳۴۹، ۱۲، ۲۷ در جلسه روز دوشنبه سی و یکم خرداد ماه یک هزار و سیصد و پنجاه به تصویب مجلس سنا رسید.

بندهای (۵) و (۶) ماده (۴) قانون نیروی انتظامی مصوب ۱۳۶۹/۴/۲۷

ماده ۴ - مأموریت و وظایف نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران عبارت است از:

... - ۱

۵- حراست از اماکن، تأسیسات، تجهیزات و تسهیلات طبقه‌بندی شده غیرنظامی و حفظ حریم آنها به استثناء موارد حساس و حیاتی به تشخیص شورای عالی امنیت ملی، که به عهده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی خواهد بود.

۶- حفاظت از مسؤولین و شخصیتهای داخلی و خارجی در سراسر کشور به استثناء داخل پادگانها و تأسیسات نظامی، مگر در مواردی که بنا به تشخیص شورای عالی امنیت ملی اصل انقلاب و یا دستاوردهای آن در معرض خطر باشد که به عهده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی خواهد بود.

بندهای (۲) و (۱۰) قانون تعیین وظایف و تشکیلات شورای امنیت کشور مصوب ۱۳۶۲/۶/۸

ماده ۲- امنیت کشور و حفاظت از شخصیتها و اماکن و تأسیسات بر عهده وزارت کشور است و در موقع لزوم ارتش و سپاه باید هماهنگ با وزارت کشور در حفظ و برقراری امنیت داخلی کشور عمل نمایند.

ماده ۱۰- حفاظت و حراست از شخصیتها و اماکن و تأسیسات در شورای امنیت و شوراهای تأمین مطرح و بررسی و به حسب مورد بر عهده نهادها و ارگانهای ذیر ربط گذارده می‌شود.